

Олександр Анатолійович Івахненко,

кандидат юридичних наук,

Харківський національний університет внутрішніх справ (докторант);

 <https://orcid.org/0009-0005-5494-8512>,

e-mail: adam.mikler@gmail.com

ПРАВОВІ ЗАСАДИ ВЗАЄМОДІЇ СУБ'ЄКТІВ ВЛАДНИХ ПОВНОВАЖЕНЬ ЩОДО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РЕАБІЛІТАЦІЙНОЇ ДОПОМОГИ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦЯМ В УКРАЇНІ

Наукове дослідження присвячено визначенню особливостей взаємодії різних органів влади для забезпечення надання реабілітаційної допомоги військовослужбовцям в Україні. Проаналізовано законодавчі та підзаконні акти, які регулюють відносини у сфері охорони здоров'я, а також повноваження окремих суб'єктів владних повноважень. Вивчено праці дослідників, присвячені проблемам надання реабілітаційної допомоги військовослужбовцям в Україні. Визначено напрями взаємодії органів влади під час надання реабілітаційної допомоги військовослужбовцям. Запропоновано зміни і доповнення до національного законодавства.

Ключові слова: реабілітаційна допомога, взаємодія, орган влади, повноваження, правове регулювання, реабілітаційний заклад, суб'єкт владних повноважень.

Оригінальна стаття

Постановка проблеми

Створення умов для надання пацієнтам реабілітаційної допомоги входить до повноважень багатьох органів влади. Ефективність надання реабілітаційної допомоги часто залежить від ефективної взаємодії між органами влади. Можливість одержання військовослужбовцем реабілітаційної допомоги у закладі охорони здоров'я іншого відомчого підпорядкування здебільшого є запорукою швидкого відновлення його боєздатності. Саме тому вивчення проблем взаємодії суб'єктів владних повноважень у сфері надання реабілітаційної допомоги військовослужбовцям є актуальним.

Стан дослідження проблеми

Проблеми надання реабілітаційної допомоги та взаємодії суб'єктів владних повноважень висвітлені у працях окремих дослідників, зокрема особливості взаємодії органів виконавчої влади вивчали І. В. Міщук [1], Н. О. Полковникова [2] та М. М. Пристая [3], а специфіку надання реабілітаційної допомоги – О. В. Батрин, О. В. Новиков, В. І. Теремецький і А. М. Руснак [4; 5; 6]. Однак особливості взаємодії

суб'єктів владних повноважень саме у процесі надання реабілітаційної допомоги військовослужбовцям так і залишаються недослідженими в юридичній науці.

Мета і завдання дослідження

Метою статті є визначення правових засад взаємодії суб'єктів владних повноважень щодо забезпечення реабілітаційної допомоги військовослужбовцям в Україні. Для досягнення поставленої мети були визначені такі *завдання*: проаналізувати нормативно-правові акти, які регулюють повноваження суб'єктів владних повноважень у сфері надання реабілітаційної допомоги військовослужбовцям; охарактеризувати суб'єктів владних повноважень, які реалізують політику щодо забезпечення реабілітаційної допомоги військовослужбовцям; визначити напрями взаємодії різних суб'єктів владних повноважень у процесі надання реабілітаційної допомоги військовослужбовцям.

Наукова новизна дослідження

Уперше системно досліджено адміністративно-правову взаємодію суб'єктів владних повноважень у сфері надання реабілітаційної допомоги військовослужбовцям і сформульовано авторські пропозиції щодо вдосконалення її правового регулювання.

Виклад основного матеріалу

Взаємодія суб'єктів владних повноважень у сфері охорони здоров'я має важливе значення для суспільства. В умовах воєнного стану важливим напрямом такої взаємодії стає надання реабілітаційної допомоги військовослужбовцям. Варто наголосити, що згідно зі ст. 11 Закону України «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей» військовослужбовці можуть проходити реабілітацію у закладах охорони здоров'я України всіх форм власності та підпорядкування¹. При цьому відповідно до п. 31 ч. 1 ст. 3 Закону України «Основи законодавства про охорону здоров'я» реабілітаційна допомога визначається як діяльність фахівців із реабілітації у сфері охорони здоров'я, що передбачає здійснення комплексу заходів, спрямованих на оптимізацію функціонування осіб, які зазнають або можуть зазнати обмеження повсякденного функціонування у їхньому середовищі². А. М. Руснак і В. І. Теремецький наголошують,

¹ Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей : Закон України від 20.12.1991 № 2011-XI // База даних (БД) «Законодавство України» / Верховна Рада (ВР) України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2011-12> (дата звернення: 28.02.2025).

² Основи законодавства про охорону здоров'я України : Закон України від 19.11.1992 № 2801-XII // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2801-12> (дата звернення: 28.02.2025).

що доктринальні та законодавчі визначення медичних і реабілітаційних послуг відображені у багатьох наукових працях, законодавчих і підзаконних актах [4, с. 243]. О. В. Батрин зі співавторами звертають увагу на те, що під час воєнного стану було ухвалено низку підзаконних актів, які забезпечують взаємодію воєнізованих органів влади у процесі надання реабілітаційної допомоги, порядок направлення військовослужбовців закордон для проходження реабілітації [5, с. 52]. Дійсно, ефективна взаємодія між різними органами влади є запорукою надання якісної реабілітаційної допомоги пораненим військовослужбовцям.

Варто зазначити, що окремі суб'єкти владних повноважень мають у своєму підпорядкуванні реабілітаційні заклади. Низка органів влади має право встановлювати стандарти у сфері надання реабілітаційної допомоги. Зокрема, згідно зі статтями 8 і 9 Закону України «Про реабілітацію у сфері охорони здоров'я» система реабілітації в Україні складається не тільки з органів влади, які здійснюють державну політику у сфері реабілітації, а й з інших органів влади¹. Взаємодія між різними суб'єктами владних повноважень, які мають повноваження у сфері надання реабілітаційної допомоги, регулюється законодавчими та підзаконними актами.

Наприклад, відповідно до п. 4 ч. 1 ст. 23 Закону України «Про місцеві державні адміністрації» до функцій цих органів влади входить забезпечення санаторно-курортного лікування осіб з інвалідністю, надання їм засобів пересування та реабілітації². Згідно з підп. 1 п. «а» ч. 1 ст. 32 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» однією з функцій виконавчих комітетів міських, сільських і селищних рад є управління закладами охорони здоров'я та оздоровчими закладами³. Варто зазначити, що заклади охорони здоров'я можуть мати у своєму складі реабілітаційні підрозділи або відділення. Таким чином, місцеві органи виконавчої влади й органи місцевого самоврядування мають у своєму підпорядкуванні реабілітаційні заклади, діяльність яких вони повинні забезпечити. Військовослужбовці можуть одержати реабілітаційні послуги в таких закладах.

¹ Про реабілітацію у сфері охорони здоров'я : Закон України від 03.12.2020 № 1053-IX // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1053-20> (дата звернення: 28.02.2025).

² Про місцеві державні адміністрації : Закон України від 09.04.1999 № 586-XIV // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/586-14> (дата звернення: 28.02.2025).

³ Про місцеве самоврядування в Україні : Закон України від 21.05.1997 № 280/97-ВР // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/280/97-vr> (дата звернення: 28.02.2025).

Норми законодавства встановлюють правові засади взаємодії органів влади та місцевого самоврядування з питань надання реабілітаційної допомоги. Зокрема, згідно з п. 4 ч. 2 ст. 16 Закону України «Про реабілітацію у сфері охорони здоров'я» місцеві органи державної виконавчої влади повинні взаємодіяти з органами місцевого самоврядування для забезпечення ефективної роботи системи реабілітації¹. Також відповідно до ст. 6 Закону України «Про реабілітацію осіб з інвалідністю в Україні» органи місцевого самоврядування та місцеві органи державної влади повинні формувати напрями взаємодії у сфері реабілітації². Отже, наведені норми законодавства є правовими засадами для організації взаємодії органів державної влади і місцевого самоврядування у сфері надання реабілітаційної допомоги.

І. В. Міщук стверджує, що одним із напрямів взаємодії органів державної влади та місцевого самоврядування є матеріально-технічне забезпечення закладів охорони здоров'я [1, с. 20]. Н. О. Полковнікова зазначає, що існує багато напрямів взаємодії органів державної влади та місцевого самоврядування у сфері охорони здоров'я. Якщо Міністерство охорони здоров'я України (далі – МОЗ України) приймає рішення про створення закладів охорони здоров'я, то на органи місцевого самоврядування покладені повноваження щодо утримання таких закладів. Якщо органи державної влади формують і розміщують державне замовлення для матеріально-технічного забезпечення закладів охорони здоров'я, то органи місцевого самоврядування організують забезпечення цих закладів лікарськими засобами і виробами медичного призначення [2, с. 267]. М. М. Пристая також називає окремі напрями взаємодії органів державної влади та місцевого самоврядування у сфері охорони здоров'я. Дослідник стверджує, що МОЗ України встановлює єдині вимоги та критерії до закладів охорони здоров'я, затверджує штатні розписи і таблиці оснащення цих закладів. Водночас виконавчі комітети місцевих рад здійснюють управління закладами охорони здоров'я [3, с. 258]. При цьому заклади охорони здоров'я, які перебувають у підпорядкуванні органів місцевого самоврядування, можуть мати реабілітаційні відділення.

Низка центральних органів виконавчої влади мають повноваження у сфері встановлення умов реабілітації та надання реабілітаційних послуг. Зокрема, згідно з п. 4 Положення про Міністерство

¹ Про реабілітацію у сфері охорони здоров'я : Закон України від 03.12.2020 № 1053-IX // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1053-20> (дата звернення: 28.02.2025).

² Про реабілітацію осіб з інвалідністю в Україні : Закон України від 06.10.2005 № 2961-IV // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2961-15> (дата звернення: 28.02.2025).

охорони здоров'я України міністерство організує надання реабілітаційної допомоги у закладах охорони здоров'я та реабілітаційних закладах. Також до повноважень МОЗ України належить затвердження переліку дозволених до застосування методів реабілітації та порядку надання реабілітаційної допомоги¹. Відповідно до пунктів 31, 42, 44 Положення про Міністерство соціальної політики України до повноважень міністерства належить організація заходів з реабілітації осіб з інвалідністю, визначення організаційно-правових та економічних засад діяльності реабілітаційних установ, здійснення контролю за виробництвом засобів реабілітації². Отже, затверджені МОЗ України методи реабілітації та порядок надання реабілітаційної допомоги поширюються також на випадки надання реабілітаційної допомоги військовослужбовцям.

Указані вище міністерства мають повноваження щодо здійснення взаємодії між органами влади під час надання реабілітаційної допомоги. Відповідно до п. 7 Положення про Міністерство соціальної політики України³ та п. 7 Положення про Міністерство охорони здоров'я України⁴ міністерства під час виконання покладених на них повноважень взаємодіють з іншими державними органами влади й органами місцевого самоврядування, тимчасовими консультативними та дорадчими органами, утвореними Кабінетом Міністрів України. Наприклад, взаємодія між МОЗ України та Міністерством соціальної політики України може стосуватися надання реабілітаційних послуг військовослужбовцям.

Певні повноваження у сфері надання реабілітаційної допомоги військовослужбовцям мають воєнізовані органи влади. Зокрема, згідно з підп. 90 п. 4 Положення про Міністерство оборони України до завдань міністерства входить розробка і здійснення комплексу профілактичних, лікувальних, санаторно-курортних та реабілітаційних заходів, спрямованих на збереження здоров'я військовослужбовців

¹ Положення про Міністерство охорони здоров'я України : затв. постановою Кабінету Міністрів України від 25.03.2015 № 267 // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/267-2015-p> (дата звернення: 28.02.2025).

² Положення про Міністерство соціальної політики України : затв. постановою Кабінету Міністрів України від 17.06.2015 № 423 // БД «Законодавство України» / ВР України URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/423-2015-p> (дата звернення: 28.02.2025).

³ Там само.

⁴ Положення про Міністерство охорони здоров'я України : затв. постановою Кабінету Міністрів України від 25.03.2015 № 267 // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/267-2015-p> (дата звернення: 28.02.2025).

Збройних Сил України¹. Відповідно до підп. 52 п. 4 Положення про Міністерство внутрішніх справ України до завдань міністерства входять розробка, організація та здійснення комплексу профілактичних, лікувальних, оздоровчих і реабілітаційних заходів, спрямованих на охорону та зміцнення здоров'я осіб, які відповідно до законодавства мають право на медичне обслуговування в закладах охорони здоров'я МВС². Згідно з підп. 33-1 п. 4 Положення про Державну службу України з надзвичайних ситуацій на службу покладені завдання щодо медико-психологічної реабілітації та санаторно-курортного лікування осіб рядового і начальницького складу служби цивільного захисту³. Також у ч. 5 ст. 20 Закону України «Про Державну службу спеціального зв'язку та захисту інформації України» зазначено, що військовослужбовці цієї служби можуть проходити санаторно-курортну реабілітацію у закладах Міністерства оборони України, Міністерства внутрішніх справ України, Служби безпеки України⁴. Отже, низка воєнізованих органів влади можуть мати у своєму підпорядкуванні реабілітаційні заклади, які надають реабілітаційну допомогу військовослужбовцям. Повноваження у сфері організації та забезпечення надання реабілітаційної допомоги військовослужбовцям також покладені на воєнізовані органи влади. Причому Закон України «Про Державну службу спеціального зв'язку та захисту інформації України» прямо передбачає взаємодію цього органу влади з іншими воєнізованими формуваннями у процесі надання реабілітаційної допомоги.

Правові засади взаємодії між військовими органами влади під час надання реабілітаційної допомоги військовослужбовцям встановлені Порядком надання медичної допомоги у військово-медичних закладах і взаєморозрахунків за неї між військовими формуваннями,

¹ Положення про Міністерство оборони України : затв. постановою Кабінету Міністрів України від 26.11.2014 № 671 // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/671-2014-п> (дата звернення: 28.02.2025).

² Положення про Міністерство внутрішніх справ України : затв. постановою Кабінету Міністрів України від 28.10.2015 № 878 // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/878-2015-п> (дата звернення: 28.02.2025).

³ Положення про Державну службу України з надзвичайних ситуацій : затв. постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1052 // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1052-2015-п> (дата звернення: 28.02.2025).

⁴ Про Державну службу спеціального зв'язку та захисту інформації України : Закон України від 23.02.2006 № 3475-IV // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3475-15> (дата звернення: 28.02.2025).

затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 18 жовтня 1999 р. № 1923 (далі – Порядок надання медичної допомоги). Вказаний підзаконний акт встановлює умови і порядок надання медичної допомоги військовослужбовцям, які перебувають у складі певного військового формування, в реабілітаційних закладах, що підпорядковані іншому військовому формуванню. Також передбачено обов'язок центральних органів виконавчої влади, яким підпорядковані військові формування, укласти двосторонні угоди про надання медичної допомоги військовослужбовцям. Згідно з п. 5 Порядку надання медичної допомоги медичні послуги військовослужбовцям у закладах охорони здоров'я інших військових формувань надаються на підставі направлення, виданого уповноваженою посадовою особою, а також у п. 10 встановлені умови санаторно-курортного лікування військовослужбовців у реабілітаційних закладах інших військових формувань¹. Необхідно відмітити, що зазначений підзаконний акт регулює особливості здійснення взаємодії саме між військовими органами влади під час надання реабілітаційних послуг виключно військовослужбовцям. Надання реабілітаційної допомоги цивільним особам у закладах охорони здоров'я різного підпорядкування цим підзаконним актом не регулюється.

Варто наголосити, що низка підзаконних актів воєнізованих органів влади передбачає одержання реабілітаційної допомоги військовослужбовцями у закладах охорони здоров'я різних військових формувань, а також у державних і комунальних закладах охорони здоров'я. Наприклад, згідно з п. 3 Інструкції про медико-психологічну реабілітацію військовослужбовців Державної прикордонної служби України такі особи можуть одержати послуги психологічної реабілітації у санаторіях як Державної прикордонної служби України, так і інших воєнізованих формувань, у державних і комунальних закладах охорони здоров'я². Положення про організацію роботи санаторно-курортних закладів Збройних Сил України також передбачає надання реабілітаційних послуг військовослужбовцям різних воєнізованих

¹ Порядок надання медичної допомоги у військово-медичних закладах і взаєморозрахунків за неї між військовими формуваннями : постанова Кабінету Міністрів України від 18.10.1999 № 1923 // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1923-99-п> (дата звернення: 28.02.2025).

² Інструкція про організацію санаторно-курортного лікування, медичної та медико-психологічної реабілітації в Державній прикордонній службі України : затв. наказом МВС України від 13.04.2023 № 910 // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0997-23> (дата звернення: 28.02.2025).

формувань, які направляються для проходження медичної реабілітації до санаторних закладів Міністерства оборони України. Згідно з пунктами 1.3 і 1.8 вищевказаного Положення в підпорядкуванні Міністерства оборони України створюються центри медичної реабілітації та санаторного лікування, які є закладами охорони здоров'я Збройних Сил України, що забезпечують надання послуг лікувального, профілактичного та реабілітаційного характеру, мають реабілітаційні відділення різного профілю¹. Відповідно до п. 1.2. Положення про медико-психологічну реабілітацію рятувальників аварійно-рятувальних служб та осіб, що постраждали внаслідок надзвичайних ситуацій техногенного та природного характеру передбачено створення медико-психологічних реабілітаційних центрів у структурі відомчих санаторно-курортних закладів. У таких центрах рятувальники та громадяни, які постраждали від надзвичайної ситуації, можуть отримати послуги для відновлення психофізіологічних функцій, оптимальної працездатності і соціальної активності². Згідно з п. 1.2 Інструкції про порядок забезпечення санаторно-курортним лікуванням у Державній службі спеціального зв'язку та захисту інформації України санаторно-курортне забезпечення військовослужбовців цієї служби здійснюється у санаторно-курортних закладах Служби безпеки України, Міністерства оборони України, Міністерства внутрішніх справ України та Міністерства охорони здоров'я України³. Отже, низка підзаконних актів встановлює правові засади для взаємодії різних воєнізованих органів влади у процесі надання реабілітаційної допомоги військовослужбовцям, які направляються для санаторно-курортного лікування.

1 Положення про організацію роботи санаторно-курортних закладів Збройних Сил України : затв. наказом М-ва оборони України від 23.06.2014 № 411 // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0995-14> (дата звернення: 28.02.2025).

2 Про затвердження Положення про медико-психологічну реабілітацію рятувальників аварійно-рятувальних служб та осіб, що постраждали внаслідок надзвичайних ситуацій техногенного та природного характеру і Положення про центри медико-психологічної реабілітації : наказ МОЗ України, М-ва України з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи від 14.05.2001 № 180/115 // БД «Законодавство України» / ВР України URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0701-01> (дата звернення: 28.02.2025).

3 Інструкція про порядок забезпечення санаторно-курортним лікуванням у Державній службі спеціального зв'язку та захисту інформації України : затв. наказом Адміністрації Держ. служби спеціального зв'язку та захисту інформації України від 20.09.2013 № 527 // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1774-13> (дата звернення: 28.02.2025).

Важливим напрямом взаємодії між органами влади у сфері надання реабілітаційної допомоги є фінансування реабілітаційних послуг. Згідно зі статтями 4 і 8 Закону України «Про державні фінансові гарантії медичного обслуговування населення» програма медичних гарантій включає послуги реабілітації у сфері охорони здоров'я населення. Фінансування надання реабілітаційних послуг здійснюється на підставі договору, укладеного між Національною службою здоров'я України та закладом охорони здоров'я, який має ліцензію для здійснення медичної практики¹. Глава 30 Порядку реалізації програми державних гарантій медичного обслуговування населення у 2025 році регулює умови надання реабілітаційної допомоги дорослим і дітям у стаціонарних умовах². Відповідно до підп. 4 п. 4 Положення про Національну службу здоров'я України до повноважень цієї служби належить укладення договорів за програмою медичного обслуговування населення³. Таким чином, Національна служба здоров'я України здійснює взаємодію із закладами охорони здоров'я у процесі укладення договорів за програмою медичних гарантій населенню та подальшого фінансування реабілітаційної допомоги.

Висновки

Правове регулювання взаємодії суб'єктів владних повноважень щодо забезпечення реабілітаційної допомоги військовослужбовцям в Україні – це встановлення у законодавчих і підзаконних актах умов спільної діяльності органів влади у сфері медичної реабілітації, утримання і матеріального забезпечення реабілітаційних закладів, направлення пацієнтів-військовослужбовців до закладів охорони здоров'я іншого відомчого підпорядкування.

Законодавчі та підзаконні акти України передбачають такі напрями взаємодії різних суб'єктів владних повноважень у процесі надання реабілітаційної допомоги:

– взаємодія місцевих органів державної влади й органів місцевого самоврядування з питань утримання реабілітаційних закладів і надання реабілітаційних послуг військовослужбовцям у таких закладах;

1 Про державні фінансові гарантії медичного обслуговування населення : Закон України від 19.10.2017 № 2168-VIII // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2168-1> (дата звернення: 28.02.2025).

2 Деякі питання реалізації програми державних гарантій медичного обслуговування населення у 2025 році : постанова Кабінету Міністрів України від 24.12.2024 № 1503 // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1503-2024-п> (дата звернення: 28.02.2025).

3 Положення про Національну службу здоров'я України : затв. постановою Кабінету Міністрів України від 27.12.2017 № 1101 // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1101-2017-п> (дата звернення: 28.02.2025).

– взаємодія МОЗ України та Міністерства соціальної політики України з іншими органами влади у процесі організації роботи реабілітаційних закладів, які можуть надавати реабілітаційну допомогу військовослужбовцям;

– взаємодія між воєнізованими органами влади у процесі надання реабілітаційної допомоги військовослужбовцям у санаторно-курортних закладах різного підпорядкування.

Удосконалення правового регулювання взаємодії суб'єктів влади них повноважень під час надання реабілітаційної допомоги пацієнтам може полягати в розробці спільних наказів МОЗ України та воєнізованих органів влади щодо надання реабілітаційних послуг військовослужбовцям у закладах охорони здоров'я державної форми власності.

Перспективи подальших наукових досліджень можуть бути пов'язані з розробкою пропозицій для вдосконалення правових засад взаємодії органів влади під час надання реабілітаційної допомоги військовослужбовцям.

Список бібліографічних посилань: 1. Міщук І. В. Взаємодія органів місцевого самоврядування з органами державної влади. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія: Юриспруденція*. 2023. № 61. С. 18–21. DOI: <https://doi.org/10.32841/2307-1745.2023.61.4>. 2. Полковнікова Н. О. Повноваження органів державної влади та органів місцевого самоврядування у сфері охорони здоров'я: розмежування та рівні перетину. *Право та державне управління*. 2019. № 4. С. 263–269. DOI: <https://doi.org/10.32840/pdu.2019.4.41>. 3. Пристая М. М. Система органів публічного управління закладами охорони здоров'я. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2023. № 9. С. 257–259. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2023-9/63>. 4. Руснак Л. М., Теремецький В. І. Правова природа та особливості надання медичних послуг медичними працівниками: вектор української доктрини. *Вісник Луганського навчально-наукового інституту імені Е. О. Дідоренка*. 2024. Вип. 1 (105). С. 241–253. DOI: <https://doi.org/10.33766/2786-9156.105.241-253>. 5. Батрин О. В., Теремецький В. І., Івахненко О. А. Правові гарантії доступності медичної та реабілітаційної допомоги в період воєнного стану. *Ірпінський юридичний часопис*. 2024. Вип. 2 (15). С. 46–58. DOI: [https://doi.org/10.33244/2617-4154-2\(15\)-2024-46-58](https://doi.org/10.33244/2617-4154-2(15)-2024-46-58). 6. Теремецький В. І., Івахненко О. А., Новиков О. В. Правові засади медико-психологічної реабілітації військовослужбовців. *Журнал східноєвропейського права*. 2024. № 127. С. 65–74. <https://doi.org/10.5281/zenodo.13993724>.

Надійшла до редколегії 16.03.2025

Прийнята до опублікування 02.05.2025

Ivakhnenko O. A. Legal Basis for Interaction between Authorities in Providing Rehabilitation Assistance to Military Personnel in Ukraine

The scientific research is devoted to establishing the peculiarities of interaction between various authorities to ensure the provision of rehabilitation assistance to military personnel in Ukraine. Legislative and subordinate acts regulating relations in the field of healthcare and the powers of individual authorities have been studied. The works of researchers devoted to the problems of providing rehabilitation assistance to military personnel in Ukraine have been studied.

It is noted that the legal regulation of the interaction of government authorities in providing rehabilitation assistance to military personnel in Ukraine involves establishing, in legislative and subordinate acts, the conditions for joint activities of government authorities in the field of medical rehabilitation, maintenance and material support of rehabilitation facilities, and the referral of military patients to healthcare institutions under other departmental subordination.

It is concluded that Ukrainian legislation provides for the following areas of interaction between different authorities in the process of providing rehabilitation assistance: interaction between local state authorities and local self-government bodies on issues related to the maintenance of rehabilitation facilities and the provision of rehabilitation services; cooperation between the Ministry of Health of Ukraine and the Ministry of Social Policy of Ukraine with other authorities in the process of organising the work of rehabilitation facilities and providing persons with disabilities with rehabilitation aids; cooperation between militarised authorities in the process of providing rehabilitation assistance to military personnel in sanatorium and resort facilities of various subordination. It is noted that many militarised authorities have rehabilitation facilities under their jurisdiction, where military personnel can receive rehabilitation services.

It is proposed to develop joint orders of the Ministry of Health of Ukraine and the military authorities regarding the provision of rehabilitation services to military personnel in state-owned healthcare institutions.

Keywords: rehabilitation assistance, interaction, authority, powers, legal regulation, rehabilitation institution.

